

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ (ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ)

Ἐν Ἑλλάδι . . . Δραχ. 10
Ἀλλοδαπῆς . . . Δρ. χρ. 10

ΑΓΩΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἵτις ἀφορῶσα εἰς τὸ φύλλον ἀπευθύνεται
Πρὸς τὸν κ. Ι. Λαμπροδίνην, διευθύνον
Ὁδὸς Ἰπποκράτους 5.

Ἀρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης ἐκάστου
μηνός.

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἀποδίδονται

ΟΡΓΑΝΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΩΝ ΗΘΙΚΩΝ ΚΑΙ ΥΛΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Κύριον ἄρθρον (περὶ τῆς ἐν Ἑλλάδι ὑποουρ-
γίας μεταβολῆς). — Ἡ ἐλευθερία ἐν Τουρ-
κίᾳ κυκλοφορία τοῦ ἐλληνικοῦ τύπου. —
Μικρὰ Ἀσία (Μητροπόλις Ἀμασείας). —
Αἱ ὕβρεις καὶ ἀπειλαὶ τῶν Βουλγάρων (ψή-
φισμα τῶν Βουλγάρων διδασκάλων κατὰ
τῶν Ἑλλήνων). — Ἀγγέλματα καὶ θρῆ-
νοι. — Ἰταλοαλβανικὸν συνέδριον ἐν Νεα-
πόλει. — Μακεδονία (ἡ ἐν αὐτῇ κατάστα-
σις). — Τὰ ἐν Ἑλλάδι. — Τελευταῖαι εἰ-
δήσεις

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, τῇ 19 Ἰουνίου 1903.

Ἡ μεταβολὴ τῆς παρελθούσης Πέμπτης ἡ
ἐπιβόουσα ἐν τοῖς πολιτικοῖς πράγμασι τῆς
Ἑλλάδος εἶναι κατὰ τοῦτο σημαντικὴ, ὅτι ἐν
αὐτῇ ἀπαξ ἐτι ἐξεδηλώθη ζωηρὰ ἡ ἀντίθεσις
τῶν δύο βεβημάτων, ἅτινα παλαιότερον πρὸς ἄλ-
ληλα τὸν ἀγῶνα τῆς ἐπικρατήσεως ἐν τῇ διοι-
κτικῇ τῆς χώρας ταύτης.

Τὸ κοινοβουλευτικὸν πολιτεύμα δημοκρατι-
κὸν ἐν τῇ οὐσίᾳ αὐτοῦ δὲν εἶναι ξένον, δύνα-
ται εἰπεῖν, πρὸς τὸν δημοκρατικώτατον τὰ
ἡθικὰ ἐλληνικὸν λαόν. Ἐν χώρᾳ, ὅπου τὸ ἄτο-
μον ἔχει ποσάτην βώμην καὶ ἀναδεικνύεται
μονοῦ παντοδύναμον, τὸ σύστημα τοῦ δι-
ἀντιπροσωπείας κυριάρχου κυβερνήσαντος ἐνεδει-
κνύτο ὡς τὸ προσηγορευμένον πρὸς ὅμολον πο-
λιτικὸν βίον τοιοῦτου λαοῦ. Ἀληθὺς δὲ ἀπὸ
τῆς ἀπόψεως τῆς ἐσωτερικῆς εἰρήνης παρὰ
τοὺς ὀξείας διαπληκτισμούς τῶν κομμάτων οἱ
Ἕλληνες ἠτύχησαν ὑπὸ τὸ κοινοβουλευτικὸν
πολιτεύμα ἀναίμακτον νὰ διαγάγῃσι τὸν ἐσω-
τερικὸν πολιτικὸν τῶν βίων καὶ νὰ ἀποφύγῃσι
σπαραγμούς, οἳ κατέβαλον τὴν Ἰσπανίαν, οἳ
ἀπειλοῦσι τὴν Γαλλίαν καὶ οἳ ἐνέσκηψαν σή-
μερον ἐν Σερβίᾳ. Ἡ δικαίως τῆς ἐξαμύσεως
τῶν ἀρίων τῆς ἐκάστοτε δυσφορίας, ἡ γεν-
νοῦσι τὰ ἀναπόφευκτα παράπονα τοῦ λαοῦ καὶ
ἡν ἄριστα καλλιεργοῦσι τὰ προσωπικὰ πάθη
καὶ συμφέροντα καὶ αἱ ἀτομικαὶ φιλοδοξίαι,
ἀνοίγεται μετ' ἀπαραμύλλου δεξιότητος καὶ
σκοπιμότητος ὑπὸ τοῦ βασιλέως Γεωργίου τοῦ
Α', ὡστε ἐκ περιτροπῆς καὶ τῶν ἡττημένων
νὰ καταναζίζται ἡ ἐπικίνδυνος εἰς τὴν τάξιν
ὀργῇ καὶ τῶν νικητῶν νὰ καταπίπτῃ ἡ οὐχ
ἴσως κινδύνους ἐγκλείουσα δεσποτικὴ ἀλα-
ζονεία καὶ κατὰ κράτος τῆς ἐξουσίας. Οὕτε εὐ-
κολόν, οὔτε πρέπον, οὔτε ἐπικαιρὸν νὰ κριθῇ
ἐν πεπονημένῳ φύλλῳ ἐφημερίδος ὁ βίος ἐνὸς βα-
σιλέως. Ἀλλὰ παρὰ πᾶσαν προκατάληψιν ἡ
ἱστορία δὲν θὰ ἀρνηθῇ ποτε εἰς τὸν βασιλέα
τῶν Ἑλλήνων Γεωργίου τὸν Α', ὅτι τὴν πρώ-
την καὶ κυριωτάτην ἀποστολὴν του ἐν Ἑλλάδι
τῆς εἰρηνεύσεως καὶ τῆς ἐσωτερικῆς εὐταξίας
καὶ τῆς κατασιγῆσεως τῶν παθῶν ἐξεπλήρωσε
μετ' ὑπερόχου ἀγχινοίας καὶ ἀναλλοιώτου εὐ-
σταθείας. Τοῦτο τὸ ἔργον ἐξεπλήρωσε διὰ μυ-
ριοστὴν φορὰν καὶ τὸν τελευταῖον Νοέμβριον
ἀναγκάσας εἰς τὴν ἀρχὴν πολιτικὴν μερίδα, ἥς
ἡ δύναμις πολὺ μᾶλλον ἡρεῖτο εἰς τὴν ἐξυ-
τήτητα τῶν ἀτομικῶν παθῶν ἢ εἰς τὴν νόμιμον
τῶν ἀριμῶν ἰσχύν, πολὺ δὲ ἡλιώτερον εἰς τὸ
ἀσθενέστερον ἡθικὸν κράτος τῶν πολιτικῶν
ἀρχῶν, αἵτινες ἐγκυμονοῦνται νῦν, ἀλλὰ δὲν
ἐργασθῶσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα, οὐδὲ διεπλάσθη-
σαν εἰσέτι ἄρτια καὶ ἰσχυραὶ, ὅπως διέπαι-
σαν τὰς τύχας τῆς χώρας ταύτης. Διότι τὸ ἄτομον
ἐξακολουθεῖ ἐν καὶ πάλιν πανίσχυρον.

Ἄλλ' οὕτως ἐχόντων τῶν πραγμάτων, νόθος
ἐξακολουθεῖ νὰ εἶναι καὶ ἡ περὶ τοῦ κοινοβου-
λευτικοῦ πολιτεύματος ἀντίληψις, ἐφ' ὅσον δι'
αὐτοῦ ἐπιδιώκεται ἡ θεραπεία τῶν ἀτομικῶν
φιλοδοξιών καὶ οὐχὶ ἡ ἱσχύς τῶν καθολικῶν
συμφερόντων τοῦ συνόλου τῶν πολιτῶν ὡς
καθολικῆς ὁμάδος, τῶν συμφερόντων δὲ ὅλον ὅτι
συλλήβδην τοῦ ὅλου Βασιλείου, ἅτινα ἀπο-

τελοῦσι τὴν βάσιν τῶν συμφερόντων τοῦ ὅλου
Ἑλληνικοῦ Γένους.

Τὸ ἐναγῆς ἐκπεσὼν τῆς ἀρχῆς κόμμα, καθ'
ἃ ἀπεδείχθη ἐκ τῆς ἀναλλοιώτου εἰκοσιπεντα-
ετοῦς αὐτοῦ ἱστορίας, εἶναι ὁ γνησιώτερος ἀν-
τιπρόσωπος τοῦ συστήματος τοῦτου. Τὴν δύ-
ναμιν τῆς δράσεώς του ἤντησε καὶ ἀντλεῖ
πάντοτε ἀπὸ τὸν αἰὶ κοχλάζοντα λείδητα τῶν
ἀτομικῶν φιλοδοξιών, ὡς δὲ ὑποκειμενικῶς
τοιαῦτα εἶχε τὰ ἐλατήρια, οὕτω καὶ ἀντικει-
μενικῶς ἐκαλλιεργεῖ τοὺς δεσμούς τῆς πρὸς
αὐτὸ συμπαθείας διὰ τῆς μερίμνης τῶν συμ-
φερόντων τῶν ἀτόμων μᾶλλον ἢ τοῦ ὅλου.
Οὐδεὶς πολιτικὸς, ὅχι τῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ τοῦ
κόσμου ὅλου, ἔγραψε πρὸς ἰδιώτας τοσαύτας
ἐπιστολάς, ὅσας ὁ κ. Θεόδ. Π. Δηλιγιάννης,
οἱ οὕτω δὲ ἀλιευθέντες πράκτορες καὶ θιασῶ-
ται τῆς πολιτικῆς αὐτοῦ μερίδος ἀπέβησαν
τοσοῦτον πολυάριθμοι, ἀλλὰ καὶ τοσοῦτον τυ-
φλοὶ ἐν τῇ ἀφοσίωσιν τῶν τῇ προσωπικῇ πρὸς
τὸν ἀρχηγὸν καὶ τὴν μερίδα του, ὥστε ἀόριμα-
τοι πρὸς τὰ πράγματα, ἀναισθητοὶ πρὸς τοὺς
ἐπελθόντας δόληρους, ἀνυποποτοὶ, νὰ πιστεύωσι
καὶ τὰ παραλογώτερα τῶν πραγμάτων, μετ'
ἀδαμάστου ὅσον καὶ πεπλανημένης εἰλικρινείας
νὰ ὑπερμαχῶσιν ἐν ἀνυπολογίστῳ ἐμπαιθείᾳ, ὅτι
χθὲς μετ' ἰσῆς μανίας ἀπεδοκίμαζον, ἀπλῶς
καὶ μόνον, διότι τὸ χθὲς ἀποτροπιαζόμενον
ἐξηγνίσθη, διότι κατέστη σήμερον κήρυγμα
τοῦ ἡγέτου. Ἡ χθὲς ἀντιπολιτεύσεως ἀνεθεμα-
τίζετο ὑπὸ τῶν ὁπαδῶν τῆς μερίδος ταύτης,
διότι ἐκωλυσιεργεῖ καὶ ἐπιστεῦθη, ὅτι ἐκωλυ-
σιεργεῖ, διότι οὕτω ἔλεγεν ὁ ἡγέτης. Σήμερον
κηρύσσεται ἡ κωλυσιεργία ὡς τὸ νομιμώτατον
θέσμιον τοῦ κοινοβουλευτικοῦ πολιτεύματος,
διότι ὁ ἡγέτης ἐκήρυξεν, ὅτι θὰ κωλυσιεργήσῃ
ἀμειλίχτως κατὰ τῆς νῦν κυβερνήσεως.

ὑπὸ τοιοῦτον σύστημα, ἀνκρατήσῃ, οὐδὲν
ἔθνος ἐν τῷ κόσμῳ δύναται νὰ μείνῃ ἐπὶ πολὺ
ἐλεύθερον. Κατὰ τοῦ τοιοῦτου συστήματος
ἤρχισαν φύμενα καὶ δοκίμως καλλιεργούμενα
ἀντίθετα σπέρματα. Ἡ δὲ ἐπ' ἀνάλυσιν
σύμπραξις δύο κομμάτων τοῦ θεοτοκικοῦ καὶ
τοῦ ζαϊμικοῦ μακροτέρῳ ἀριδιήλως, ὅτι κοινὴ τις
ἀρχὴ ὑπερέτα τῶν προσωπικῶν φιλοδοξιών
διέπει τὴν πολιτείαν τῶν δύο φερωνύμων ἀρ-
χιγῶν τῶν κομμάτων τούτων καὶ ἡ ἀρχὴ αὕτη,
ἀσθενὴς σήμερον, διότι δὲν εἶναι ἀρκούντως
καταληπτὴ παρὰ τῷ πολλῷ πλήθει, ἀπέδειξεν,
ὅτι δὲν στερεῖται ὅπως δυνάμει, ἀφ' οὗ ἐξήρ-
θρωσε τὴν ἄλλην ἐκείνην μερίδα τὴν ἀναρχὸν ἢ
ἀναρχικὴν προσφορώτατα δυναμένην νὰ κληθῇ.
Ἡ ἀνευ ὅρων καὶ ἀνευ ἀναλλαγμάτων ἐκ περι-
τροπῆς ἀμοιβαία ὑποστήριξις Θεοτόκη καὶ
Ζαϊμὴ ἐλέγχει, ὅτι ὑπάρχει πρὸ τῶν ὀφθαλ-
μῶν τῶν ἀνθρώπων τούτων σκοπούμενόν τι
ἐκτὸς τῶν ἀτομικῶν πόθων κείμενον, καὶ τὸ
ἐκτὸς τῶν ἀτομικῶν πόθων κείμενον, καὶ τὸ
σκοπούμενον τοῦτο ἀφ' οὗ δὲν ἀφορᾷ εἰς τὰ
ἀτομα τῶν συμπαρῶντων πολιτικῶν ἀνδρῶν
ἀναποφεύκτως ἀποβλέπει εἰς τοῦ συνόλου τὰ
συμφέροντα.

Τοιοῦτων ἀρχῶν ἀντίθετον ρεῦμα ἀνέτρεψε
τὸ ὑπουργεῖον Δηλιγιάννη.

Ἀλλὰ τοῦτο δὲν ἀρκεῖ πρὸς ἀνετον μὲν καὶ
ἀπρόσκοπτον καὶ εὐτακτον πολιτικὸν βίον τῆς
Ἑλλάδος, πρὸς σκόπιμον δὲ θεραπείαν τῶν ἐκ
τῶν ὀρίων τῆς μεγάλων τοῦ Γένους ὅλου
συμφερόντων. Προσπατεῖται ἡ ἐνίσχυσις τοῦ
ρεύματος τοῦτου παρὰ τῷ λαῷ δι' ὅλων τῶν
τρόπων, δι' ὧν μορφοῦνται τὰ πολιτικὰ τῶν
ἐθνῶν ἕως μέχρι τοῦ βαθμοῦ, ὥστε νὰ ἀπο-
κτῶσι τὴν συνειδήσιν, ὅτι τὰ κοινὰ συμφέροντα
εἶναι ἀσυγκρίτως πολυτιμότερα τῶν ἰδίων, ὅτι
θὰ σωθῇ τὸ ἔθνος καὶ θὰ μεγαλοουργήσῃ, ὅταν
τὴν χεῖρα τῶν περὶ τὰς κάλπας συνωθουμένων
ἐκλογέων ὁδηγῇ εἰς τὸ στόμιον τῆς κάλπης ἡ
ἀντίληψις, ὅτι ἐξ αὐτῆς θὰ ἐξελθῇ ὅχι ἰσχυρό-
τερος ἢ ἀσθενέστερος ὁ ψηφίζων, ἀλλ' εὐμε-
ροῦσα ἢ ταλαίπωρος, ἐνδοξος ἢ ἐξουθενημένη
αὕτη ἡ Ἑλλάς.

Τὴν ἐλπίδα, ὅτι τοιαύτη τελικῶς θὰ κρα-
τήσῃ παρ' ἡμῖν ἀντίληψις, ἐνίσχυσε προσθέ-
τως ἡ μεταβολὴ τῆς παρελθούσης Πέμπτης.

Η ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑΝ ΕΛΕΥΘΕΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΥ

Ἡ Α. Ε. ὁ νέος πρεσβευτὴς τῆς Ἑλλάδος ἐν
Κωνσταντινουπόλει, οὗ τὴν διπλωματικὴν ἱκανό-
τητα, ἀκριβέστερον εἰπεῖν τὴν ἰδιοῦσαν, πρεπόν-
τως ἐνώπιον τοῦ Πανελληνίου καὶ ἐπανελημμένως
ἐξῆρκεν ὁ «Ἀγὼν», νέαν εἰς τὸ στάδιόν του προσ-
έθηκεν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐπιτυχίαν κατορθώσας
νὰ ἐπιτραπῇ ἡ εἰς τὴν Τουρκίαν ἐλευθερία εἰσόδου
μερῆς ἡ σημασία τοῦ γεγονότος τούτου. Ἐνέχει
μείζονα σπουδαιότητα κρίνοντες ἐν σχέσει πρὸς τὰς
κρατοῦσας σήμερον διαθέσεις τῆς τουρκικῆς πολιτι-
κῆς, ἀδύνατον δὲ νὰ παραγνωρίσῃ τις τὸν φιλικὸν
αὐτοῦ χαρακτῆρα, ὃν προσθέτως τεκμηριῶ ἡ Α. Μ.
ὁ Σουλτάνος καὶ ὁ ἄριστος διερμηνεύων τὰς γνώμας
αὐτοῦ νέος Μ. Βεῦρης.

Περὶ τῆς Α. Υ. τοῦ Φερὴ πασσά, ὅτι ἀνῆλθεν
εἰς τὸ ὑπατον ἀξίωμα τῆς τουρκικῆς αυτοκρατορίας,
ἐξεφράσαμεν τὴν πεποίθησιν, ὅτι ἐκ τῶν πολιτικῶν
τῆς Τουρκίας ἦτο ὁ μόνος ἐνδεδειγμένος, ὅπως ἀνα-
λάβῃ τὴν βεζυρεῖαν ἐν ταῖς δειναῖς ταύταις ἡμέραις,
καθ' ἃς ἡ Τουρκία μετ' ἀπασάν τῶν ἐν αὐτῇ βίου-
σῶν μὴ σλαβικῶν φυλῶν διέρχεται τὴν κρίσιμωτά-
την τοῦ βίου αὐτῆς περίοδον. Ἡ ἀμειλίχτος ἔχθρα
καὶ ἡ ἀνένδοτος προσπάθεια τοῦ Πανσλαβισμού,
ὅπως καθυποτάξῃ πᾶσαν τὴν Ἀνατολήν, ἥνωσε
κατ' ἀνάγκην ἀναποτρέπτον πάσης τῆς Ἀνατολῆς
ταύτης τὰς ἀντισλαβικὰς φυλάς, ὧν ἀναμφισπύτως
πρωτεύουσιν οἱ Τούρκοι καὶ οἱ Ἕλληνες. Ἀρὰ γε,
ἡρωτῶμεν τότε, κατενόηθη ἀμφοτέρωθεν παρὰ Μου-
σουλμάνων καὶ Ἑλλήνων τὸ διδάγμα τοῦτο τοῦ
κοινῶν ἔχθρου; Ἀρὰ γε ἐμελετήθη, ἐν Τουρκίᾳ ἰδίᾳ,
ὅτι οἱ ἐν αὐτῇ μετὰ τοὺς Τούρκους πολυαριθμώτα-
τοι Ἕλληνες δὲν εἶναι ἀπλῶς ποσότης ἀνθρώπων
ἡρηνητικὴ καὶ ἀδρανὴς μηδὲν ἄλλον ἔχουσα προ-
ορισμὸν ἢ νὰ εἰσφέρῃ φόρους, ἀλλὰ στοιχεῖον ἀπα-
ραίτητον εἰς τὸν βίον τῆς Τουρκίας τῶν τε οἰκονο-
μικῶν καὶ τὸν πολιτικῶν, τὴν τε ἐσωτερικὴν τάξιν
καὶ τὴν πρὸς τὸ ἐξωτερικὸν ἀκεραιότητα καὶ ὅτι
τοιοῦτοι ὄντες οἱ Ἕλληνες δικαιούνται νὰ προσανα-
βιβασθῶσιν εἰς τὴν κλίμακα τῶν δικαιωμάτων κατὰ
τὴν γλῶσσαν καὶ τὴν ἠθικήν, τὴν ἐκπαίδευσιν
καὶ τὴν συμμετοχὴν τῶν εἰς τὴν διοίκησιν; Παρὰ
πάντας δὲ τοὺς ἐνδοιασμούς, οὓς γεννᾷ ἐν ἡμῖν μα-
κρὰ πείρα, πεπονηότες ἐπὶ τὴν μακροχρόνιον πο-
λιτικὴν μεγαλόνοιαν τῆς Α. Α. Μ. τοῦ Σουλτά-
νου, ἐξεφράζομεν τότε τὴν ἐλπίδα, ὅτι ὑπὸ τὴν εὐ-
εργετικὴν πίεσιν νέων ἀντιλήψεων ἀναγεννήσεως
τῆς τουρκικῆς αυτοκρατορίας ἐκαιεῖτο εἰς τὰ πραγ-
ματα ἀνὴρ διαπεπαιστωμένος τὴν μόρφωσιν, ἐξοχος
τὴν διοικητικὴν πείραν, εὐρύτατος τὰς βλέψεις καὶ
ἀληθὲς πολιτικὸς πόρρωθεν κατὰ Πλούταρχον
προσδοκῶν τὰ μέλλοντα, ἢ Α. Υ. ὁ Φερὴ πασ-
σά. Αἱ ἐλπίδες ἡμῶν ἐκτοτε δὲν ἡλαττώθησαν.
Ἡ διδομένη εἰς τὸν ἐλληνικὸν τύπον ἐλευθερία μαρ-
τυρεῖ τοιαύτας διαθέσεις. Ἀλλὰ πλάνη θὰ εἶναι καὶ
ἐκ μέρους ἡμῶν δουλοφροσύνη ἀνελικρινία τὸ νὰ εἰ-
πωμεν, ὅτι ἐπιτελεῖται μέγα δὲ τοῦτο βῆμα πρὸς
τὸ σκοπούμενον.

Γράφοντες τὴν ἐφημερίδα ταύτην δὲν ἀπεβλέψα-
μεν εἰς τὰ χθὲς καὶ σήμερον τελούμενα. Ἦνεν ἱσα-
μεν αἵματος πρὸς τὸ ἀπώτερον μέλλον, πρὸς τὸ μέλ-
λον ἐκεῖνο, καθ' ὃ οὐδεὶς τῶν νῦν ζώντων ἔα ἱστα-
ται ὁρθὸς ἐκτὸς τοῦ τάφου του, οὐτε φόβος ἔσται
οὐτε ἐλπίδες πρὸς πρόσωπα, οὐτε συμπάθειαι με-
μελετημέναι, οὐτε μίστι ἐκ προκατάληψεων κινου-
σῶν τὸν κάλαμον ἡμῶν, ἀλλ' ἡ συνειδήσις τῆς ἀληθείας.
Ἡ μόνη σῶσις καὶ λαοῦ καὶ ἀνθρώπου. Ἡ ἀλή-
θεια δὲ, ἥτις εἶναι ἀπλή καὶ μόνη ὡς μόνος καὶ εἰς
ὑπάρχει ὁ θεός, φανερά, ἀναμφισβήτητος εἶναι αὕτη.
Ποιούμενη τὴν ὁθωμανικὴν αυτοκρατορίαν οὐδὲ κατὰ
ἰσότητα ὀλιγώτερον τῶν Τούρκων. Ἐν αὐτῇ ἐγεννή-
θησαν καὶ ἐδοξάζοντο γενεαὶ Ἑλλήνων τριῶν γι-
λιᾶδων ἐτῶν. Αὕτη εἶναι μὲ τὰς ἐκείνης αὐτῆς χώ-
ρας ἡ κοίτις τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς δόξης τοῦ ἐλ-
ληνικοῦ ἔθνους. Ἐν αὐτῇ ἐγκατεστάθησαν ταῖς ἀν-
εξερευνητοῖς βουλαῖς τοῦ ὕψιστου οἱ Τούρκοι. Ἀρ-
κούσας ἐκατονταετηρίδας ἡρίσαμεν πρὸς ἀλλήλους.
Νῦν ὁμονοήσωμεν, διότι ἐκ βορρᾶ κινεῖται θύελλα
ἀγρία, σκυθικὴ, ἀμφοτέρους εἰς ἴσου ἀπειλοῦσα. Ἀλλ'
ὅπως εἰς ἴσου φοβούμεθα οἱ Ἕλληνες πρὸς τοὺς Τούρ-
κους τὴν θύελλαν ταύτην, ὃς μὲς ἐπιτρέψωσιν οὕτοι
εἰς ἴσου πρὸς αὐτοὺς νὰ ἀγαπῶμεν τὴν ἀπειλούμε-
νην χώραν καὶ εἰς ἴσου πρὸς αὐτοὺς νὰ ἀμυνθώμεν
ὑπὲρ αὐτῆς. Ἐαυτὴν ἐνίσχυει ἐνισχύουσα τοὺς Ἕλ-
ληνας ἡ τουρκικὴ αυτοκρατορία, ἐν ᾧ τὰς ἰδίας
σάρκας τῆς σπαράσσει ἐκασθενόουσα τὸ νομοταγέστα-
τον τῶν στοιχείων τῆς. Ἀς τὸ ἐνισχύει ἐπὶ ῥωγ-
νύουσα καὶ αὐξάνουσα τὰ δικαιώματά του προσεγ-

γίζουσα αὐτὰ πρὸς τὰ τῶν μουσουλμάνων. Ὑπὸ
τοιοῦτον πρόγραμμα οἱ Τούρκοι θὰ εὕρωσι συμμα-
χιάς καὶ συμπαράστατας τοὺς Ἕλληνας ἐπὶ τοῦ
πεδίου, ἐφ' οὗ θὰ κριθῇ ἡ τύχη ἀμφοτέρων. Ὑπὸ
τοιοῦτον πρόγραμμα τὸ φύλλον τοῦτο, ὅπερ προσ-
επάθησε — καὶ πιστεύομεν μετ' ὑπερφημίας, ὅτι τὸ
κατώρθωσε — νὰ διερμηνεύῃ γνησιώτατα τοὺς πό-
θους καὶ τὰ βουλεύματα τῶν ἰσχυροτέρων καὶ δια-
πρεπιστέρων καὶ νηφαλιώτερον σκεπτομένων στρω-
μάτων τῆς ἐλληνικῆς φυλῆς τῆς τε ἐντέθου τοῦ
Ὀλύμπου καὶ τῆς ἐκείθεν δὲν θὰ παύσῃ ἐξαίρων τὴν
σύμπραξιν Τούρκων καὶ Ἑλλήνων ὡς τὴν ἀγκυρὰν
σωτηρίας ἀμφοτέρων, ἂν θέλωσι νὰ σωθῶσιν, ἂν ἡ
πνοὴ τοῦ κινδύνου ἀπεδίωξῃ μακρὰν αὐτῶν ἀπρη-
χαιωμένας προλήψεις καὶ μίσαν, ἅτινα τὸ ἐνεστώ-
ς δὲν δικαιολογεῖ.

Ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸν ἐλληνικὸν τύπον δὲν κρίνο-
μεν ἄσκοπον, ἂν ἀκουσθῶμεν, νὰ ἀπευθύνωμεν δύο
λεξεῖς. Φοβούμεθα παρὰ πολὺ μὴ ἄδωρον κατα-
στήσωμεν τὸ δῶρον ἡμεῖς αὐτοὶ οἱ Ἕλληνες δη-
μοσιογράφοι. Πρέπει νὰ κατανοήσωμεν, ὅτι τὸ δῶ-
ρον τοῦτο ποιεῖ ἡ Α. Μ. ὁ Σουλτάνος εἰς τοὺς Ἕλ-
ληνας ὑπηκόους του καὶ ὅτι πρὸς ἡμᾶς. Ἀκριβῶς
διὰ τοῦτο πρέπει νὰ ἐντείνωμεν τὴν προσοχήν μας
μεταβιβάζοντες πρὸς ἐκείνους χαρὰν καὶ ἐλπίδα, εὐ-
πρεπέστερον διεξάγοντες τὰς ἐξελίξεις ἐσωτερικῆς
ἐξιδας καὶ κοσμιώτερον ἐκθέτοντες ἐ

χάς του — εκείνας, ως οὐδὲ ποτε μὲν ἔσχεον, ἀλλ' ἐκινῶντο στομφοῦδες, δι' ἧς — χάριν τοῦ εὐτελοῦς ὑποσυγκοῦ χαροφυλακίου. Παρὰ ταῦτα δ' οὐκ ἀποκρίνεται τὸ φῶλον τοῦτον δικαιοδογῇ τὸν κ. Θεοτόκην προσλαβόντα ὡς συνάδελφόν του τὸν κ. Δεσφίνην. Ὁ πάσας ἐπρεπε πασάλοι νὰ ἐκβληθῇ καὶ εἰς τὴν ἀναρχικὴν οὐσίαν τῶν Ἀττικῶν, ἢ ἐπείδειαν κατὰ τὸν παρελθόντα Νοέμβριον ἐπιβαλόντες βίαι καὶ ἐξουσίαν, ἢν δὲν ἠθέλησαν ἐν ταῖς κάλ- παις τὸ ἔθνος, ἐπρεπε νὰ ληφθῇ πρόνοια, ὅπως ἀνταχθῇ ἐν δεδομένη περιστασίᾳ τὸ κατάλληλον ἀντίδοτον. Οὕτε νομοθεσίαν ἄλλως, οὕτε δραστηρι- ότης στερεῖται δ' κ. Δεσφίνης, δύναται δὲ χρησίμος νὰ ἀποβῇ εἰς τὸ ἔθνος ὑπὸ τὴν ἠθικὴν ἐπίδρασιν τοῦ κ. Θεοτόκη, ἀνδρὸς ἐν τοῖς πολιτικοῖς τῆς Ἑλ- λάδος χρησιμότητος, ἐξόχου τὴν διάνοιαν καὶ θερμὸν τὴν φιλοπατίαν.

ΝΥΝ, ΟΤΕ ἡ λαὶα τοῦ Κορδονίου παρήλθε τὸ τέταρτον ἡδὴ, ὁμηρικὴν εἴπερ ποτὶ καὶ ἄλ- λοτε ἐνσκήψασα, ἀλλ' ἀβλαβέστερον ἐκλιπούσα, ἀδύ- νατον εἶναι νὰ μὴ ἐξάρωμεν τὴν ἀνδρικὴν ἐπιδο- τήν τοῦ Διαδόχου τῆς Ἑλλάδος. Ἡ ἐπιμονή, ἀρετὴ ἐξόχως τοῖς βασιλεῦσιν ἐμπροσθέν, τοῦ ἡγε- μονίου τούτου ἔσας τὸ στράτευμα ἀπὸ τοῦ τελευ- ταίου ἐξευτελισμοῦ, εἰς δὲν θὰ παρέδιδεν αὐτὸν ἀφει- κτικὸς τὸ κορδόνιον, διὰ τοῦ περιφρονήσαντος νομοθε- δίου περὶ στρατηγίας, εἶναι ἀδύνατον δὲ νὰ ἐκβέσω- μεν ἐν πλάτει εἰς τοὺς ἀναγνώστες ἡμῶν τὰς με- γίστας δυσχερείας καὶ τὰς ποικίλας ἐπιδράσεις, ὡν τελικῶς διὰ τῆς λαμπρῆς τοῦ διαγωγῆς κατὰσχεν δ' Ἀλδοῦχος. Σκοπὸς κύριος τῶν ὁλίγων τούτων γραμ- μῶν εἶναι νὰ μεταδώσωμεν εἰς τοὺς ἐν πᾶσι γωνί- ας τῆς γῆς, ὅπου Ἑλλήνες καὶ ὅπου εἰσδύει τὸ φύλ- λον τοῦτο, τὴν εὐφροσύνην, δι' ἣν ἀνὴρ, ὅστις θὰ κληθῇ ποτε ὑπὸ τῆς βίαιας προνοίας νὰ πηδαλιου- χήσῃ τὸ σκάφος τοῦ Ἑλληνισμοῦ, σιβαρὼς θὰ κρατήσῃ τὸν πηδάλιον τοῦτο καὶ δὲν θὰ ἀφήσῃ αὐτὸ νὰ κλυτὰν ἀνεμεμύστιον ποτε ἔδω καὶ τότε ἐκεῖ, ὅπου φερόμεν αὐτὸν δημοκρατικῶς ἀνεμειχθέντα τὰ κύ- ματα, νὰ διαπιστώσωμεν δὲ τὸν θαυμασμὸν, τὴν ἀφοσίωσιν καὶ τὴν ἐνθουσιασμόν ὅχι ἀπλῶς τοῦ συντάκτου τοῦ φύλλου τούτου, ἀλλὰ τῶν νηφαλι- κῶν τάξεων τοῦ ἔθνους, ὡν δυνάμει νὰ καυχή- σωμεν, δι' ἡμερησίαν τοὺς πόθους, δεικνύοντες οὕτω τῇ Α. Β. Ὑψηλότητι, δι' εἰς τοὺς τοιοῦτους ἀγῶνας δὲν θὰ ἀφελθῇ μόνος, ἀλλὰ θὰ παρακολου- θήσῃ αὐτὸν ὁλόκληρον τὸ ἔθνος.

ΤΟ ΝΕΟΝ Ὑπογράφον ἐνθόνητον εἶναι, δι' καὶ θέλον δὲν ἔχει τὸν καιρὸν νὰ προσῇ εἰς οὐνοὺς ἀνα- μοιτικὴν ἐργασίαν κατὰ τὸν ὑπολειπόμενον χρόνον τῆς ἐκτάκτου συνόδου. Πάντες οἱ ὑπουργοὶ ἐρωτη- θέντες εἶπον, δι' ἣν κυβερνήσις θὰ περιορισθῇ νὰ ζη- τήσῃ τὴν ψήφισιν τοῦ προϋπολογισμοῦ, ὅς ὅτε ἐλθῇ ὑπὸ τῆς προκατόχου κυβερνήσεως, ὑπὸ τι- νας μόνον ἀναγκαίας τροποποιήσεις.

ΠΟΣΟΝ λυσitelὸς διόκει τὴν Ἑλλάδα δ' κ. Θεοτόκος Π. Δηλιγιάννης καὶ ποῖαν τάξιν θέτει εἰς τὰ οικονομικὰ τοῦ κράτους ἀποδεικνύει τὸ γεγο- νός, δι' αὐτὸ κατὰ τὸ πρῶτον ἐξάμηνον τοῦ τρέχον- τος ἔτους εἰσπράξεις τῶν ταμείων τοῦ κράτους ὑπελείφθησαν κατὰ τρία ἑκατομμύρια τοῦ ἀντιστοι- χου ἐξαμηνίου τοῦ παρελθόντος ἔτους. Διότι δὲν κη- ρύττει μὲν σήμερον, ὡς ἄλλοτε, δ' κ. Δηλιγιάννης τὸ «κάτω οἱ φόροι», ἀλλὰ κατ' ὅσον τὸ κέρημα ἐφαρμόζεται αὐτοπρῶτος ὑπὲρ τῶν ἀγκραιφεστέρων καὶ λοχυροτέρων φίλων τῶν θεσμῶν καὶ τοῦ ἔθνικοῦ κόμματος.

ΤΗΝ ΕΣΠΕΡΑΝ τῆς παρελθούσης Πέμπτης ἡ Α. Μ. ἡ βασιλισσα ἀπέπλευσεν ἐκ Πειραιῶς μετα- βάνουσα εἰς Ῥωσίαν.

ΟΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ καὶ ἰδιοκίται τῶν μεγάλων τυπογραφικῶν καταστημάτων Π. Σακελλαρίου ἀδελ- φοὶ Πολύβιος καὶ Δημήτριος Σακελλαρίου, παρέδω- καν τῷ κ. ὑπουργῷ τῆς παιδείας ἀπόδειξιν κατα- θέσεως παρὰ τῇ Ἑθνικῇ Τραπεζῇ τῆς Ἑλλάδος 252,000 δραχμῶν, ὡς ἀπέστειλεν δ' μέγας ἐθνικὸς ἐδερμένος Γρηγόριος Μαραλῆς πρὸς ἀνέγερσιν τῆς ἐμπορικῆς καὶ βιομηχανικῆς Ἀκαδημίας. Διὰ τοῦ νέου τούτου ἰδρύματος ὁ πρακτικώτερος ἄμα καὶ φιλοσοφικώτερος τῶν εὐεργετῶν τοῦ ἑλλήν. ἔθνους δὲν ἀγλαίει ἐξωτερικῶς μόνον τὰς Ἀθήνας διὰ νέου μεγάρου, ἀλλὰ στολίζει ἰδίᾳ τὴν διάνοιαν τοῦ ἔθνους καὶ ἐνισχύει τὰς ἠθικὰς καὶ ὁλικὰς αὐτοῦ δυνάμεις ἀνεγείρον πρακτικῆς μορφώσεως ἀναγ- καῖοιαι παιδευτήριον.

ΓΕΝΙΚΟΣ γραμματεὺς τοῦ ὑπουργείου τῆς παι-δείας διορίσθη δ' καὶ πρῶτον τοιοῦτος κ. Μίνως Λάπτας, Ἡπειρώτης τῶν ἐπιφανεστάτων ἐν τοῖς γράμμασι.

ΕΝ τῷ θεάτρῳ τῆς Νεαπόλεως δ' ἀμίμητος Παν-τόπουλος ἐξακολουθεῖ κατ' ἐκαστὴν ἐσπέραν ομορ- πίζων τὸν γέλωτα καὶ τὴν εὐθυμίαν εἰς τὸ ἀσπυ- κτικῶς πικρὸν ἀκροατήριόν του καὶ διὰ τῆς μαγί- κης δυνάμεως τῆς τέχνης του συγκεντρῶν κατ' ἐκά-στην ἐσπέραν τὰ τέκνα τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ πάσης γωνίας αὐτῆς, ὡν τελειότατα διερχομένη τῆς καρ- δίας τῶν τὰ ἐγγενέστερα συναισθήματα. Οὕτε συμ- πολίτευσις, οὕτε ἀντιπολιτευσις ὑπάρχει ἐν τῷ θεά-τρῳ τῆς Νεαπόλεως, ἀλλ' εἰς μόνος ἀπόλυτος ἀρ- χων καὶ δεσπότης, ὁ Παντόπουλος, πᾶμψηφον ἐκ-σπῶν τὸν γέλωτα καὶ δμοφώνους τοὺς καυχασμούς,

εἰς πάντας ἐγκεντρῶν τὸ σωτηριωδέστατον τῆς ψυχῆς φάρμακον, τὴν εὐθυμίαν. Καὶ εἰδομεν ἐσπέρ-αν τινὰ ἐν τῷ θεάτρῳ τῆς Νεαπόλεως θεατὰς ἐκ Κωνσταντινουπόλεως καὶ Σμύρνης καὶ Καβάλλας καὶ Θεσσαλονίκης καὶ Ἀλεξανδρείας, ὅλους χειρο-κροτοῦντας τὸν τεχνίτην καὶ ἐκθερμῶν, ἀρὰ γε τίνες πλείοντον πηγνύουσι στερεοὺς τοὺς δεσμούς τῆς ἐνότητος τοῦ ἀπανταχοῦ Ἑλληνικοῦ γένους οἱ ἐπίσημοι καὶ ἐπιφανεῖς φρονεῖς τῶν θεσμῶν καὶ συναγαγμάτων ἢ οἱ μετριοφρονες καὶ ἀφανεῖς οὗτοι τεχνίται, οἵτινες ἡρέμα, λανθάνοντες, ἀλλὰ καὶ ἀπο-τελεσματικῶς κατεργάζονται κοινὰ τὰ συναισθήματα καὶ καλλιεργοῦν κοινὰ τὰ ἱδανικά καὶ κοινὰς τοὺς πόθους. Ἀπὸ τούτων ἀπορρέουσιν ἴσως μελετήσο- μέν ποτε εὐρύτερον τὴν παρὰ τῷ Ἑλληνικῷ ἀπο-στολὴν καλλιτέχνην, ὅς ὁ Παντόπουλος.

ΤΕΛΕΥΤΑΙ ΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Μετὰ τὴν παραίτησιν τοῦ τῶς προέδρου τῆς Βουλῆς κ. Δημ. Πάλλη γενομένην τὴν παρελθού-σαν Δευτέραν εἶχεν ἀποφασισθῇ νὰ γίνῃ ἡ ἐκλογή τοῦ Προέδρου τῆς Βουλῆς τὴν Τετάρτην, ὅτε καὶ πράγματι διεξήχθη ἡ ἐκλογή αὕτη, ψηφοφορησάν-των 215 βουλευτῶν. Ἐκ τούτων ἔλαβον ψήφους ὁ ὑποψήφιος τῆς κυβερνήσεως κ. Νικόλαος Λεωνί-δας 129, ὁ τῶς προέδρου ὑποψήφιος τῆς νῦν ἰντιπολιτεύσεως κ. Δ. Πάλλης 83, εὐρέθησαν δὲ καὶ λευκὰ ψηφοδέλτια 3.

Ἀλλ' ὁ κ. Δηλιγιάννης εὐκόλως δὲν λησμονεῖ αὐτὸν. Ἐπανήλθεν εἰς τὰς πολιτικὰς μεθόδους τῶν ἀναρχικῶν κινήσεων, εἰργάσθη δὲ ἀπὸ πρῶτης μετὰ τῶν φίλων του, ὅπως ἀφύρῃ εἰς τὸν περι- γύρῳ τῆς βουλῆς τὸν συρφετὸν τῶν ἀγυῶν καὶ ἀποδοκμάσῃ διὰ βορῶν τοὺς ἀντιπάλους. Ὑβρι- ζων αὐτοὺς διὰ τοῦ στόματος ἀνθρώπων τῆς ἐσχά-της τάξεως καὶ ἀναστατών τὴν κακοδαίμονα ταύ-την χώραν, ἡς ἀποδεικνύεται ὁ μέγιστος τῶν ἐχ-θρῶν. Πράγματι τοιοῦτοι ἀπρεπεῖς προπηλακισμοὶ ἐξέστρεμίσθησαν κατὰ τῶν μελῶν τῆς κυβερνήσεως ἐξερχόμενων τῆς Βουλῆς, ἐκίνησε δὲ ἐπειτα τὸ φη-ρήτον ἐκείνου πλῆθος παρακολουθεῖν τὸν ἡγέτην μέχρι τῆς οἰκίας του, ὅπου ἀπὸ τοῦ ἐξώστου προσ-εφώνησε τοὺς φρονεῖς τούτους τῶν θεσμῶν, ὡς ἀπεκάλειν αὐτοὺς, καὶ προέτρψε νὰ μείνωσι καὶ πάλιν ἀγρυπνοὶ ὑπὲρ αὐτῶν. Ἐπανέλαθε δὲ ὅτι τὰς παλαιὰς κοινοπολίτας ἡμεῖς — καὶ διὰ τί ὅχι; — οἱ τὸ πέμπτον ἡδὴ θὰ τελεσφορήσωσι καὶ ἀφόρητοι αὐτὰ ἐκνοήσονται. Διαδίδεται, ὅτι καὶ σήμερον (Πέμπτην) θὰ ἐπαναληφθῶσι αἱ διαδηλώ-σεις, προβλεπόμεναι δὲ, ὅτι ἡ ἀρχομανία τοῦ ἐκφρο-νός τούτου ἀνθρώπου, ἐνδέχεται ἀπαξ εἶναι νὰ βῇ τὰς ὁδοὺς τῶν Ἀθηνῶν δι' αἵματος ἀθῶων. Διότι αὕτη καθ' ἑαυτὴν ἡ διαγωγή τοῦ ἀνθρώπου τούτου θὰ παρήρκετο ἀβλαβῆς, ἂν μὴ ἐμμοῦντο αὐτὴν ἄνδρες θεωρούμενοι συντοὶ καὶ νομιμοφρονες, κα-τάπληξιν δ' ἀληθῶς ὀδυνηροτάτην παρήγαγε τὸ γεγονός, ὅτι καὶ ὁ κ. Δηλιγιάννης, οὐ πρὸ τῆς οἰκίας παρήλασε μέρος τῶν διαδηλωτῶν, ἐξήλθεν ἀπὸ τοῦ ἐξώστου καὶ ἐπανελάθεν ὁμοίως πρὸς τὸ πλῆθος κενολογίας. Ἐρωτᾶται ὑπὸ τῶν σωφρο-νούνων: ποῦ θὰ καταντήσῃ ὑπὸ τὸ σύστημα τοῦτο ἡ Ἑλλάς;

— Ἀληθῶς, ἐν ᾧ ἐν Ἀθήναις συντάσσονται οἱ ὄχλοι πεπαιδευμένοι εἰς φυλακὴν τοῦ συντάγμα-τος καὶ ὀπλίζονται διὰ τῶν δόλων τῆς νεωτάτης ἐφευρέσεως — τῶν σανιδῶν — ὅπως ἀναβιβάζωσι καὶ πάλιν τὸν κ. Δηλιγιάννην ἐπὶ τὴν ἀρχήν, οἱ Βουλ-γαροὶ καὶ οἱ Τούρκοι ὀπλίζονται ἐναμίλλως, ὁ Νά-τσεβιτς ἀναχωρεῖ καὶ πάλιν εἰς Κωνσταντινίαν, ὅπως ἐπιτύχῃ ὠφελήματα ὑπὲρ τοῦ βουλγαρικοῦ στοι-χείου τῆς Μακεδονίας κατὰ τῶν ἐν αὐτῇ ἑλληνι-κῶν δικαιωμάτων, ἡ δὲ Μακεδονία αὕτη εἶναι παρα-δεδομένη εἰς κατὰστασιν, ἥτις εἰς οὐδεμίαν ποτὶ γώ-ραν τοῦ κόσμου ἐπέσκηψεν. «Ἀλλεπάλληλοι» γρά-φει ἡμῖν ὁ ἐν Θεσσαλονικῇ ἀνταποκριτὴς τοῦ «Ἀγῶ-νος» ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ εἰδήσεις παριστάσας τὴν κατὰστασιν οὐκ εὐχέλως. Συγκρούσεις τοῦ τουρκικοῦ στρατοῦ πρὸς τοὺς κακούργους τοῦ κομιτάτου καθ' ἐκαστὴν σχεδὸν συμβαίνουσιν. Διελασίαι, ἀρπαγαί, φόντοι, ἐμπρησμοὶ, ἀτιμώσεις γυναικῶν εἶναι ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει. Πείνα καὶ δυστυχία, ἀφόρητοι μαστιζοῦσιν τοὺς δυστυχεῖς κατοίκους. Ποῦ θὰ κατα-λήξῃ ἡ κατὰστασις αὕτη; Οἱ ὀπαδοὶ τοῦ Σαρά-φωφ μὲν ἀπένευσαν κατὰ τῶν ἐπανερχομένων εἰς τὰ πόλιν ἐκδικεῖν κατὰσφάζοντες αὐτοὺς καὶ διαρ-πάζοντες τὰς περιουσίας των. Κατ' ἄνωτερον βε-βαιῶς διαταγὴν ἐξακολουθεῖ τὸ κομιτάτον τὸ δολο-φονικὸν τοῦ ἔργου κατὰ τῶν Ἑλλήνων τῆς Μακε-δονίας μετ' ἴσης βαρβαρότητας καὶ ἀπανθρωπίας. Προμηνύονται μεγάλας ταραχαῖς. Ἐν Ἑλλάδι δὲ; Σύνταγμα, θεσμοί, σανίδες!

ΛΟΥΤΡΑ ΚΥΛΛΗΝΗΣ

Ἡ λειτουργία τῶν μοναδικῶν εἰς τὸ εἶδος τῶν λουτρῶν τούτων ἤρξισεν ἀπὸ τῆς 21 Ἀπρι-λίου ἐνεστώτος ἔτους Ἡ διεύθυνσις τῆς ἐται-ρείας τῶν Σιδηροδρόμων Πελοποννήσου καὶ οἱ ἐνοικιασταὶ τῶν λουτρῶν ἐβελτίωσαν τὴν καθ-όλου λειτουργίαν αὐτῶν οὕτω, ὥστε νὰ ἀντ-

ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΚΑΤΑ ΤΗΝ 31 ΜΑΪΟΥ 1903

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ		31 Μαΐου 1903	30 Ἀπριλίου 1903
Ταμείον	Εἰς μεταλλικὸν	Δρ. 1,577,260.70	1,680,850.00
	τραπεζικὰ γραμμάτια	3,209,370.—	3,435,850.00
	κεραταικά	4,296,626.—	4,355,400.00
	ἰσχυρὰ καὶ μονοδράχμια	21,651,330.07	21,804,994.00
Ἐξωτερικὸν	Ἀντίστοιχον μεταλλικὸν εἰς τὸ ἐξωτερικόν	Δρ. 69,574,299.43	10,165,299.43
	Προῦτον ἐκδοτ. Ἐθν. Δανείου εἰς χρυσόν	69,778,575.47	69,778,575.47
	Ἐθν. Κυβερνήσιν ἐπ' ἀναγκ. κυκλοφορίας	13,500,000.—	13,500,000.—
Δάνειον πρὸς τὴν Ἑλλην. Κυβερνήσιν	Ἐπὶ ἀναγκ. κυκλοφορίας	Δρ. 23,767,036.80	23,767,036.80
Ὁμολογία Ἐθνικῶν Δανείων	Εἰς χρυσόν	53,815,521.05	53,846,420.00
	τραπεζ. γραμμάτια	30,048,484.25	30,048,484.25
Προεξοφλήσεις		20,863,148.55	20,892,065.00
Καθυστέρησεις προεξοφλήσεων		2,676,753.45	2,670,419.00
Δάνεια καὶ ἀνοικτοὶ λ/μοὶ ἐπ' ἐνεχρῶν χρηματογράφων		9,890,165.93	10,075,222.00
Δάνεια ἐπ' ἐνεχρῶν ἐμπορευμάτων		304,317.35	334,020.00
Δάνεια καὶ ἀνοικτοὶ λογαριασμοὶ ἐπὶ ὑποθήκῃ		49,715,468.27	49,968,640.00
Δάνεια εἰς δόλους, λιμένας, καὶ λοιπὰ νομικὰ πρόσωπα		42,358,113.87	44,164,075.00
Χρηγήσεις εἰς γεωργικὰ κτήματα		13,122,342.05	12,806,610.00
Καθυστέρ. χορηγήσεων εἰς γεωργικὰ κτήματα καὶ γραμμ. Προνομ. Τραπ. Ἡπειροθεσσαλίας		4,260,632.84	4,137,235.00
Μετοχαί εἰς ἐγγυώσιους ἑταίριαις		4,060,202.25	4,060,202.25
Συμμετοχὴ εἰς Τραπεζὰν Κρήτης		1,500,000.—	1,500,000.—
Καταστήματα Τραπεζῶν καὶ κτήματα ἐξ ἀναγκαστικῶν ἐκποιήσεων		8,089,050.02	8,043,560.00
Ἀπαίτησεις ἐπιστάλεις		2,699,800.50	2,387,430.00
Ἐξόδα ἐγκαταστάσεως (ἰδίως δαπάνη κατασκευῆς τραπεζικῶν γραμματίων)		1,739,101.28	1,737,380.00
Λογαριασμοὶ τρίτων ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ		370,472.23	370,472.23
Διάφοροι λογαριασμοὶ		2,007,040.—	2,007,040.—
Λογαριασμοὶ ἐξαγορᾶς συμμετοχῆς Κυβερνήσεως εἰς κέρδη ἐκ τραπεζικῶν γραμματίων		1,600,000.—	1,600,000.—
Ἐξαγορὰ προνομίου Προνομ. Τραπεζῆς Ἡπειροθεσσαλίας		700,000.—	700,000.—
Προμήθεια τροφῆς λαχοφόρου δανείου (εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια)		540,131.47	449,617.00
Διάφορα.		Δρ. 343,899,422.18	345,776,355.35
ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ			
Μετοχικὸν Κεφάλαιον		Δρ. 20,000,000.—	20,000,000.—
Ἀποθεματικὰ Κεφάλαια		13,500,000.—	13,500,000.—
Τραπεζικὰ γραμμάτια ἐν κυκλοφορίᾳ		Δρ. 69,778,575.47	123,850,692.93
I. διὰ λ/σμών τῆς Κυβερνήσεως		54,072,417.46	125,928,491.—
II. διὰ λ/σμών τῆς Τραπεζῆς		15,706,158.01	13,500,000.—
Κεραταικά γραμμάτια διδράχμια καὶ μονοδράχμια		13,500,000.—	13,500,000.—
Καταθέσεις ἀνευ τόκου εἰς μεταλλικόν		297,442.11	320,600.00
Καταθέσεις ἀνευ τόκου		20,414,328.60	20,599,978.80
Ἐπιστάλαι πληρωτέαι		1,004,826.54	1,033,458.00
Μερίσματα πληρωτέα		353,029.16	412,360.00
Καταθέσεις Δημοσίου διὰ χορηγήσεως δανείων κατὰ τὸν «Β.Φ.Μ.» νόμον.		283,749.94	283,749.94
Διεθνὴς Οικονομικὴ Ἐπιτροπὴ. Λ/σμός καταθ. εἰς χρυσόν		Δρ. 185,974.12	185,974.12
Ἐκ Δημοσ. ὑπεργνωστὸν		10,198,873.57	10,384,847.69
Ἐπηρεσία Ἐθνικῶν δανείων εἰς χρυσόν		61,029.55	9,977.55
Ἐπηρεσία Ἐθνικῶν δανείων εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια		192,903.30	208,492.55
Καταθέσεις Δημοσίου εἰς χρυσόν		975,613.28	1,244,335.17
Καταθέσεις Δημοσίου ἐ			